

Drabant 30 træf "Egå Marina" 1. februar 2004.

Min første kontakt med Tonny Nilling var på værftet i Vejlbj. De havde til huse i nogle gamle landbrugsbygninger, vist en gammel stald. Det var i halvfjerdserne. Jeg havde på det tidspunkt en del job i og omkring Århus, og så lavede jeg efter, at komme til værftet ved middagstid, så sad vi på høvlebænken og spiste sammen. Det var på det tidspunkt PDeren blev bygget i stort antal.

I november 1977 solgte vi vores Bianca 28 og fik en IF'er i bytte - den kunne vi ikke rigtig slippe af med.

Tonny havde i 1976 flyttet værftet til nye lokaler i Egå og var i gang med at bygge pluggen til Drabant 30 - sideløbende med at der blev bygget Polaris 28. Jeg syntes det var en meget velproportioneret og køn båd og fulgte hele processen med opbygning af forme. Vi syntes 30'eren lod til at blive en rigtig flot båd - sådan en kunne vi godt tænke os. Jeg mener Gerlach tegnede båden på opfordring fra Tonny og efter hans koncept. En dag jeg kom kørende fra Århus mod Grenaa, så jeg Tonny komme kørende fra Egå og dreje ind mod Århus. Pludselig drejede han ind og holdt stille i rabatten, jeg tænkte, han er kørt tør for benzin, vendte bilen og kørte ind til ham. Det viste sig at en 10l dunk slibemasse var væltet og flød over hele varekassen. Vi snakkede selvfølgelig Drabant 30, og han tilbød at tage min IF'er i bytte på en 30'er til den pris jeg havde sat den til. Kontrakten blev underskrevet den 23. oktober 1978 på nr. 8 det blev senere ændret til nr. 6.

Efter at vi havde fået overleveret skroget og anvist en plads på værftet, fået skroget nivelleret ind, så det stod nøjagtig, som båden ville ligge i vandet, gik vi i gang med at montere hovedskot, køjefronter og motor - og i øvrigt alt det vi kunne putte i skibet inden dækket skulle på. Da dækket var støbt og vi fik den udleveret, blev den anbragt på et par olietønder og vi kunne gå i gang med at lave teakdækket, et stort arbejde, herefter blev alle beslag monteret og så kom det store øjeblik hvor den skulle løftes på, der blev filet og gnavet, og så blev der boltet og rensat for smat. Derefter manglede kun kølen og de sidste tusind småting, dem fik vi også lavet, selv om der var panik på til sidst.

Vi var med i første fase af byggeriet og derfor var byggesættet ikke helt færdigudviklet. Selv om vi havde en vis kendskab til bådbygning, var der alligevel mange ting vi var i tvivl om, og derfor var det en meget stor fordel at stå på værftet. Der blev sideløbende med vores bygget både af værftets ansatte, så vi kunne hele tiden se, hvordan de greb problemerne an - og så var Tonny der næsten altid og parat til at svare på spørgsmål.

Vi var mange der byggede vinteren 78 – 79 og vi blev en stor familie, vi var sammen om aftenen og i weekends, mange havde børn, familie og venner med. Spisepauser blev tilbragt i frokoststuen som Tonny beredvillig lod os låne.

Foråret 1979 blev den første søsat i Århus havn. Vi var alle meget spændte på, hvordan den flød på vandet, og alle var enige om, at det var en flot båd vi havde købt.

Den 9. juli 1979 blev D30 nr.6, sekseren søsat i Egå marina.

Hele historien gentog sig da vi i 83 – 84 byggede D 30 nr. 52. Martha.

Martha har til dato sejlet ca.17000 sømil, og motoren har gået ca. 2000 timer

Kirsten og Arne Nielsen

